

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor tajemníka hejtmána
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/85032/2016/OTH
Č. j.: KUOK 88453/2016

V Olomouci dne 6. 9. 2016

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Bc. Taťána Vyhnálková, ved. org. oddělení
Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Ing. Luděk Niče, vedoucí odboru

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor tajemníka hejtmána (dále také jen „povinný subjekt“) příslušný podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“, nebo jen „zákon“ či „InfZ“) **rozhodl** podle § 15 odst. 1 zákona o žádosti žadatele o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 23. 6. 2016 takto:

Žádost se v bodě 2), a to v části požadující informace o dni a měsíci narození členů Zastupitelstva Olomouckého kraje zvolených v aktuálním volebním období 2012 až 2016 u člena zastupitelstva Ing. Václava Šmída a Ing. Marka Zapletala **odmítá** z důvodu, že se jedná o informace o osobních údajích, které podléhají omezení práva na informace ve smyslu ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a které jsou chráněny podle příslušných ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o ochraně osobních údajů“).

O d ů v o d n ě n í

Dne 23. 6. 2016 byla povinnému subjektu doručena prostřednictvím e-mailu žádost o informace, jejímž prostřednictvím se žadatel s odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím domáhal poskytnutí následujících informací, cit.: „1) *Jméno, příjmení a titul, 2) přesné datum narození u všech krajských zastupitelů zvolených v aktuálním volebním období 2012 až 2016 ve vašem kraji.*“ Povinný subjekt žádost posoudil a prostřednictvím samostatného dopisu č. j.: KUOK 88192/2016 žadateli požadované informace v rozsahu bodu 1) jeho žádosti poskytl. Pokud jde o druhý bod předmětné žádosti, přistoupil povinný subjekt k poskytnutí přesného a úplného data narození pouze u těch členů zastupitelstva, jejichž data narození jsou v rozsahu den, měsíc a rok komukoliv veřejně přístupná a dohledatelná prostřednictvím sítě internet. U zbývajících členů Zastupitelstva Olomouckého kraje zvolených v aktuálním volebním období 2012 až 2016, kteří jsou uvedeni ve výroku tohoto rozhodnutí, byly z informací požadovaných v bodě 2) žádosti poskytnuty v souladu s § 8b InfZ pouze roky narození jednotlivých zastupitelů. Poskytnutí informací v rozsahu dnů a měsíců narození těchto výše konkretizovaných zastupitelů

musel povinný subjekt s ohledem na příslušná ustanovení relevantních právních předpisů odmítnout, mj. i s přihlédnutím ke stanoviskům dotčených zastupitelů, kteří s poskytnutím svého data narození, resp. dne a měsíce narození nevyjádřili souhlas (viz dále). Po důkladném zvážení všech rozhodných skutečností, jakož i s přihlédnutím k příslušným právním předpisům k tomuto povinný subjekt uvádí následující.

Datum narození je samozřejmě osobním údajem ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů. V zásadě je tedy možno ho poskytnout jen se souhlasem subjektu údajů. Tato zásada však není absolutní a je určitým způsobem prolomena skrze **§ 8b** zákona o svobodném přístupu k informacím, na základě kterého je nutno poskytnout o příjemci veřejných prostředků (což zastupitelé nepochybně jsou) informace zahrnující mj. rok narození. Pokud jde o den a měsíc narození, lze mít nicméně za to, že takové informace již nespádají pod výše zmíněný **§ 8b** InfZ, nýbrž logicky pod daleko širší ustanovení **§ 8a** zákona o svobodném přístupu k informacím, **§ 8b** InfZ je tedy nezbytné chápat coby speciální ustanovení ve vztahu k **§ 8a** zákona o svobodném přístupu k informacím. Je-li tedy žádost o informace směřována do oblasti osobních údajů osoby, která je příjemcem veřejných prostředků, je nutno brát v potaz i **§ 8b** InfZ, který však ve vztahu k příjemcům veřejných prostředků hovoří toliko pouze o roku narození, nikoliv o úplném datu narození, které ze své podstaty přirozeně zahrnuje i konkrétní den a měsíc. Jinými slovy, dle ustanovení **§ 8b** odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je povinný subjekt oprávněn poskytnout pouze ty základní osobní údaje uvedené taxativně v předmětném ustanovení, mezi jinými i rok narození, ovšem nikoli již den a měsíc.

V souvislosti s výše uvedeným je dále nezbytné uvést, že **§ 8a** InfZ říká, cit.: „*Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*“ V tomto případě je povinný subjekt oprávněn osobní údaje poskytnout za předpokladu, že jejich poskytnutí je v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů, který je v podmínkách našeho právního řádu výchozím předpisem upravujícím předmětnou problematiku. Konkrétně se jedná o ustanovení **§ 5** odst. 2 písm. e) a f) tohoto zákona, kde se uvádí, cit.: „*Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat, ...*

e) *pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života,*

f) *pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, ...“*

Ustanovení **§ 5** odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů tedy předpokládá, že osobní údaje lze bez souhlasu subjektu údajů zpracovávat, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, zároveň však takové zpracování osobních údajů nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

V daném případě je tedy nutno posoudit, zda údaj o dni a měsíci narození dotčených osob (tj. subjektů údajů) lze poskytnout žadateli (příjemci) bez toho, aby bylo porušeno právo této dotčené osoby na ochranu jejího soukromého a osobního života. Při tom je povinný subjekt povinen přihlídnout rovněž k § 10 zákona o ochraně osobních údajů, podle něhož při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů. Povinný subjekt vyhodnotil, že poskytnutí údaje o dnech a měsících narození dotčených osob není nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů (v tomto případě práva na informace) žadatele jako příjemce, neboť k provedení žádoucí (aprobované) kontroly výkonu veřejné správy jako hlavního účelu tohoto práva – práva na informace je poskytnutí uvedených osobních údajů pro žadatele s ohledem na povahu těchto údajů zcela bez významu.

Povinný subjekt zastává názor, že kontrolovat činnost zastupitelů Olomouckého kraje coby volených funkcionářů lze i bez znalosti konkrétních dnů a měsíců jejich narození. Povinný subjekt v žádném případě nikterak nezpochybňuje právo kontrolovat výkon veřejné správy skrze zákon o svobodném přístupu k informacím, zároveň má však za to, že vliv data narození na řádný výkon funkce zastupitele jest naprosto minimální, pokud vůbec nějaký. Naproti tomu neodůvodněné poskytnutí osobních údajů (v tomto případě dnů a měsíců narození dotčených osob) by bylo v rozporu s právem dotčené osoby na ochranu jejího soukromého a osobního života a povinný subjekt se domnívá, že by takovým postupem neoprávněně zasáhl do soukromého a osobního života dotčených osob.

Pokud jde o **§ 5 odst. 2 písm. f)** zákona o ochraně osobních údajů, chápe povinný subjekt, že předmětné ustanovení konstruuje určitou výjimku z ochrany osobních údajů, jinými slovy nebrání jejich poskytování, půjdeme-li do důsledku. To však pouze v případě, jedná-li se o osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti, případně o jeho funkčním nebo pracovním zařazení – takové údaje lze zpracovávat (a tedy i poskytovat, resp. zveřejňovat) i bez souhlasu subjektu údajů. Povinný subjekt je nicméně toho názoru, že údaje o dnech a měsících narození dotčených osob (v tomto případě členů Zastupitelstva Olomouckého kraje) nelze podle tohoto ustanovení a rovněž s přihlédnutím k § 10 zákona o ochraně osobních údajů poskytnout, neboť tyto údaje nikterak nevypovídají o veřejné anebo úřední činnosti dotčených osob či o jejich funkčním nebo pracovním zařazení.

Jediným případem, kdy by datum narození mohlo mít relevanci ve vztahu k funkčnímu nebo pracovnímu zařazení zastupitele Olomouckého kraje, je výkon pasivního volebního práva, tedy právo být volen, neboť příslušný zákonný rámec hovoří o vzniku mandátu, resp. volitelnosti do krajského zastupitelstva pouze za splnění předem stanovených podmínek (viz dále), kdy jednou z nich je dosažení plnoletosti. Povinný subjekt nicméně v současnosti neevduje jediný případ zastupitele, který by v době kandidatury do krajského zastupitelstva nesplňoval podmínku dosažení minimální věkové hranice osmnácti let. Veškeré spekulace stran relevance data narození to kterého zastupitele je tudíž ve světle této skutečnosti nezbytné považovat za zcela bezpředmětné.

Dále dle **§ 5 odst. 3** zákona o ochraně osobních údajů platí, že provádí-li správce (který je v tomto případě současně povinným subjektem dle InfZ) zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů. S ohledem na výše uvedené skutečnosti, dospěl povinný subjekt k závěru, že poskytnutím údajů o dnech a měsících narození dotčené osoby – výše konkretizovaných zastupitelů by porušil právo těchto osob na ochranu soukromého a osobního života, protože by nebyl s to dostát povinnostem správce dle § 5 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů.

S ohledem na výše uvedené dospěl povinný subjekt k závěru, že je dán zákonný důvod pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (viz výše), a to na základě ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a § 5 odst. 2 a § 10 zákona o ochraně osobních údajů. Bez ohledu na to si je povinný subjekt plně vědom své povinnosti provést v odůvodnění svého rozhodnutí tzv. test veřejného zájmu (neboli též test proporcionality). Ustálená judikatura soudů, jakož i odborná literatura k nastalé situaci mj. říká, cit.: *„Před použitím určité zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace je třeba v zásadě vždy provést tzv. test veřejného zájmu, tj. zvážit, zda v konkrétním případě nepřevažuje veřejný zájem na jejich poskytnutí nad jinou konkurující hodnotou, ať již jde o základní práva druhých osob, či některý z (...) veřejných statků“* (viz Furek, A., Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím a předpisy související. Praha: Linde, 2012, s. 310 - 314, 506 - 512 a také rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 78/2014 - 41 ze dne 13. 8. 2014). V případě, který je předmětem tohoto rozhodnutí nepochybně došlo ke kolizi práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, resp. ke střetu zákona o svobodném přístupu k informacím a zákona o ochraně osobních údajů. Vzhledem k relevantní judikatuře, jakož i s ohledem na skutečnosti vyplývající z překotného vývoje příslušné agendy, považuje povinný subjekt za nezbytné zvážit, které z konkurujících si práv bude v daném případě upřednostněno.

Povinný subjekt proto nejprve zevrubně prozkoumal, v jakém vztahu jsou dvě lidská práva zaručená dle Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), přesněji právo na ochranu lidské důstojnosti a soukromí podle čl. 10 Listiny jako základní lidské právo (HLAVA DRUHÁ, ODDÍL PRVNÍ) a právo na informace podle čl. 17 Listiny jako právo politické (HLAVA DRUHÁ, ODDÍL DRUHÝ). Podle čl. 10 odst. 1 Listiny má každý právo na to, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Podle odst. 2 tohoto článku má každý právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Podle čl. 10 odst. 3 Listiny má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Podle čl. 17 odst. 1 Listiny jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle odst. 2 uvedeného článku má každý právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Podle čl. 17 odst. 4 Listiny lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. V čl. 17 odst. 5 Listiny se uvádí, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytnout informace o své činnosti, přičemž podmínky a provedení stanoví zákon.

Je zřejmé, že při vyřizování žádosti žadatele se povinný subjekt musel vypořádat se střetem dvou výše uvedených lidských práv a v tomto střetu jedno z uvedených práv muselo být omezeno na úkor druhého. V nastalé situaci tedy povinný subjekt přikročil k provedení testu proporcionality, aby mohl posoudit, které z těchto dvou proti sobě stojících práv má upřednostnit. Tzv. test proporcionality spočívá, dle ústavně konformního názoru vyjádřeného opakovaně Ústavním soudem, ve třech komponentech proporcionality, které musí být splněny, aby jedno právo mohlo být omezeno ve prospěch druhého (strukturu proporciální metody a její komponenty vyjádřil Ústavní soud v řadě svých nálezů, např. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94, sp. zn. III. ÚS 256/01, sp. zn. Pl. ÚS 3/02 a několik dalších). Ústavní soud vyložil pravidla, kterými se řídil při poměřování základních práv tak, že vzájemné poměřování ve vzájemné kolizi stojících základních práv a svobod spočívá dle jeho názoru v následujících kritériích: prvním je kritérium *vhodnosti*, tj. odpověď na otázku, zda-li institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaného cíle, kterým je ochrana jiného základního práva. Dalším komponentem testu proporcionality je kritérium *potřebnosti*. Podmínka potřebnosti formuluje postulát analýzy plurality možností normativních prostředků ve vztahu k zamýšlenému účelu a jejich subsidiarity z hlediska ústavou chráněné hodnoty. Zjednodušeně řečeno, test potřebnosti by měl odpovědět na otázku, zda by zamýšleného účelu nemohlo být dosaženo jinak. Ústavní soud vyjádřil hledisko potřebnosti jako kritérium spočívající v porovnávání prostředku omezujícího právo s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajících se tohoto práva. Z dostupné právní doktríny dále vyplývá, že namísto výrazu potřebnost by bylo vhodnější použít termínu nezbytnost, který lépe vystihuje smysl druhého bodu testu proporcionality, když pojem potřebnost nepochybně vyjadřuje menší intenzitu než slovo nezbytnost. Třetím kritériem testu proporcionality je faktor *poměřování* (nebo též princip proporcionality v užším smyslu). Při zkoušce poměřování (porovnávání závažnosti či důležitosti) povinný subjekt primárně vychází z rovnosti poměřovaných práv a usiluje o přirozené vyvažování mezi kolidujícími hodnotami, tj. základními právy či veřejnými zájmy.

Vzájemné poměřování dvou v kolizi stojících základních práv spočívá tedy v posouzení tří veličin, a to kritéria vhodnosti omezení ochrany osobního údaje, potřebnosti takového omezení ochrany osobního údaje a vzájemného porovnání závažnosti, resp. důležitosti obou v kolizi stojících základních práv. Omezení základních práv a svobod je podle testu proporcionality možné pouze tehdy, jedná-li se o zásah, který je pro dosažení sledovaného cíle nejen vhodný, ale zároveň nutný (situaci nelze řešit jinak) a přiměřený. Kritériem ospravedlňujícím nutnost takového kroku je potom především skutečnost, že ze strany daného subjektu není možné užití jiného, objektivně srovnatelného prostředku, s jehož použitím by docházelo k výrazně menšímu zásahu do právem chráněných zájmů na straně dotčených subjektů údajů. Za přiměřený je pak považován takový zásah, při jehož realizaci lze očekávat, že dosažený prospěch bude větší, nežli nepříznivý následek jím způsobený.

V případě shora uvedené žádosti o poskytnutí údajů o dnech a měsících narození dotčených osob proto povinný subjekt provedl test proporcionality, aby určil, které ze dvou na roveň postavených konkurujících si práv zaručených Listinou (viz výše) převáží a následně se uplatní na úkor práva druhého. Konkurenci těchto ústavně zaručených práv v tomto konkrétním případě povinný subjekt dovozuje z díkce § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (povinnost povinných subjektů

poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti) a § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů (osobní údaje může správce zpracovávat pouze se souhlasem subjektu údajů). Jde tedy o normativní úpravu obecného práva na informace na straně jedné a současně o zákonné zakotvení práva na ochranu osobních údajů na straně druhé. Jinými slovy, jedná se o situaci, kdy proti sobě stojí právo na ochranu soukromí reprezentované v podmínkách našeho právního řádu zákonem o ochraně osobních údajů, a právo na informace, které je představováno zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Povinný subjekt proto přistoupil k provedení nezbytného testu proporcionality (v oblasti poskytování informací prováděný jako test veřejného zájmu) a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Kritérium *vhodnosti* (1): Při vyhodnocování předmětné kategorie povinný subjekt zkoumal, zda v daném případě poskytnutí požadovaných informací (tj. měsíce a dne narození dotčených osob) odpovídá účelu práva na informace či nikoliv. K tomu povinný subjekt uvádí, že účelem práva na informace tak, jak je zakotveno v čl. 17 odst. 5 Listiny a promítnuto do zákona o svobodném přístupu k informacím, je umožnění vnější kontroly výkonu veřejné správy (veřejných institucí) ze strany veřejnosti. Povinný subjekt při posuzování kritéria vhodnosti uvádí, že poskytnutí informací o dnech a měsících narození dotčených osob nemá z hlediska kontroly výkonu veřejné správy prakticky žádný význam, neboť informace o dnu a měsíci narození té či oné dotčené osoby je z hlediska účelnosti takové kontroly irelevantní. Kontrola výkonu veřejné správy je samozřejmě žádoucí, nicméně realizovat ji prostřednictvím dotazů na data, resp. dny a měsíce narození jednotlivých zastupitelů se jeví jako neopodstatněné. Identita členů Zastupitelstva Olomouckého kraje je dostatečně známa, každý mám možnost účastnit se pravidelných zasedání toho kolektivního orgánu, která jsou ze zákona veřejná, a seznámit se s jednotlivými zápisy z konkrétních zasedání. Ty jsou v souladu se zákonem uloženy u krajského úřadu k nahlédnutí, stejně tak se mohou stát předmětem žádosti o informace dle InfZ.

Úloha zastupitelstva je v rámci výkonu samosprávy krajů nezpochybnitelná a kontrola činnosti tohoto orgánu ze strany veřejnosti je z povahy věci navýsost žádoucí. Není však jasné, nakolik takové kontrole slouží informace o dnech a měsících narození konkrétních členů tohoto orgánu kraje. Dle názoru povinného subjektu by poskytnutím těchto informací nedošlo k naplnění cíle vytyčeného zákonodárcem (ochrana práva na informace a veřejnosti prospěšná kontrola výkonu veřejné správy), neboť v tomto konkrétním případě nemůže údaj o dnu a měsíci narození dotčených osob sloužit k plnohodnotné kontrole výkonu veřejné správy. Tento závěr samozřejmě neznamená, že by současně bylo jakkoliv dotčeno právo žadatele na informace ve vztahu ke kontrole činnosti Zastupitelstva Olomouckého kraje, ať už jde např. o nakládání s majetkem či rozpočtovou problematiku. Výše uvedená argumentace se vztahuje výlučně k dotazu na den a měsíc narození jednotlivých zastupitelů. Omezení žadatelova práva na informace, jde-li právě o údaje stran konkrétních dnů a měsíců narození dotčených osob, v tomto případě umožňuje povinnému subjektu zajistit ochranu těchto osob před neoprávněným zásahem do soukromí, k němuž by v případě poskytnutí shora konkretizovaných osobních údajů nepochybně došlo.

Kritérium *potřebnosti/nezbytnosti* (2): V případě tohoto kritéria, je rozhodující úvaha nad tím, jestli zamýšleného cíle, kterým je poskytnutí informací a od něj odvozená kontrola veřejné správy, nelze dosáhnout i jiným způsobem, např. takovým, který by nezasahoval do jiného ústavně zaručeného práva, v tomto případě práva na ochranu soukromí. Povinný subjekt konstatuje, že k dosažení vytyčeného cíle, kterým je nepochybně kontrola veřejné správy, lze v tomto konkrétním případě dosáhnout prostřednictvím řady jiných zákonem aprobovaných prostředků, kterými mohou být např. relevantní dotazy na činnost toho kterého orgánu Olomouckého kraje. Stejně tak lze zvážit osobní účasti na zasedání zastupitelstva a využít možnosti oslovit přímo konkrétního zastupitele, apod. Povinný subjekt při hodnocení nezbytnosti poskytnutí informací k dosažení výše uvedeného cíle dospěl k závěru, že poskytnutí údaje o dni a měsíci narození dotčených osob není pro žadatele z hlediska dosažení zamýšleného cíle nezbytné, neboť pro náležitou kontrolu výkonu veřejné moci je praktická využitelnost takovýchto údajů nulová. Zákon o svobodném přístupu k informacím samozřejmě nenutí žadatele o informace své žádosti jakkoliv zdůvodňovat, nicméně v daném případě nemá povinný subjekt pochyb o tom, že účelem žádostí směřovaných vůči územním samosprávným celkům je kontrola řádného výkonu veřejné správy. Toho však skrze zpřístupnění konkrétních dnů a měsíců narození dotčených osob nebude dle názoru povinného subjektu možné spolehlivě dosáhnout, obzvlášť skýtá-li legislativní rámec, reprezentovaný mj. i zákonem o svobodném přístupu k informacím celou řadu jiných možností, jak předmětný cíl – tedy kontrolu veřejné správy patřičným způsobem realizovat. Povinný subjekt zastává názor, že žadatel nepotřebuje pro výkon kontroly veřejné moci v tomto konkrétním případě s požadovanými údaji o dnech a měsících narození dotčených osob nezbytně nutně disponovat, a lze tedy v tomto směru jeho právo na informace přiměřeně omezit.

Kritérium *poměrování* – vyvažování a porovnávání závažnosti či důležitosti obou kolidujících práv, resp. posouzení existence, příp. závažnosti veřejného zájmu na poskytnutí žádané informace (3): V rámci hodnocení tohoto kritéria vycházel povinný subjekt ze skutečnosti, že dotčené osoby byly řádně zvoleny do zastupitelstva Olomouckého kraje a musely tudíž splnit jasně stanovené podmínky vyplývající z relevantních právních předpisů, především ze zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o kolektivní orgán ustavený v rámci demokratických voleb, jehož činnost ze své podstaty podléhá zákonům České republiky, z nichž se skládá náš právní řád, kdy jedním z nejdůležitějších předpisů je v daných souvislostech nepochybně zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Není tudíž jasné, jaký význam má ve vztahu k výkonu mandátu datum, resp. den a měsíc narození zastupitele. Těžko v takovém případě hledat jednoznačný veřejný zájem hovořící pro zpřístupnění těchto dat žadateli o informace, z čehož plyne jako převažující faktor povinnost chránit výše uvedené informace, neboť neexistuje dostatečně silný argument pro prolomení ochrany, kterou dotčeným osobám skýtá zákon o ochraně osobních údajů. Poskytnutí předmětných údajů (viz výše) dle InfZ se proto povinnému subjektu jeví co do důležitosti méně významné než ochrana kýžených informací dle zákona o ochraně osobních údajů, protože tento dospěl k závěru, že kritérium poměrování vyznívá ve prospěch práva na ochranu soukromí, ačkoliv se tak děje na úkor práva na informace.

Na základě výše uvedeného je ze strany povinného subjektu důvodné domnívat se, že poskytnutí údajů o dnu a měsíci narození dotčené osoby by představovalo škodlivý, nepřiměřený a především neopodstatněný zásah do osobnostních práv dotčených osob. Poskytnutí informace by v tomto konkrétním případě mohlo v konečném důsledku představovat nezákonný zásah povinného subjektu do práva těch, o nichž je informace poskytována, krom jiného i do práva na informační sebeurčení, jehož podstatu vyjadřuje přesvědčení, že jen a pouze osoba sama je oprávněna rozhodnout o tom, jaké údaje o sobě poskytne (k pojmu tzv. „informačního sebeurčení“ blíže viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02). Povinný subjekt jedná při poskytování informace jako správní orgán (v materiálním smyslu), neboť na základě kogentní normy veřejného práva vykonává svoji pravomoc tím, že žadateli poskytne informaci, kterou mu zákon ukládá poskytnout. Poskytne-li informaci, kterou mu zákon poskytnout neumožňuje, a zároveň takovéto poskytnutí bude představovat zásah do práv konkrétních osob (zejm. poskytnutí informací v rozporu s § 8a zákona), je více než pravděpodobné, že se dotčená osoba bude bránit zásahovou žalobou.

Jak tedy vyplývá ze všech shora podrobně rozebraných skutečností, jakož i z jednotlivých etap testu proporcionality, dospěl povinný subjekt k závěru, že v tomto případě je nutno upřednostnit právo na ochranu osobních údajů dotčených osob a právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života před právem žadatele na poskytnutí informací. Ve světle toho se povinný subjekt rozhodl odmítnout druhý bod žadatelovy žádosti o informace, a to v části požadující údaje o dnech a měsících narození dotčených osob – zastupitelů Olomouckého kraje, konkrétně těch, kterí s poskytnutím těchto informací nevyjádřili jednoznačný souhlas.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Ministerstvu vnitra, prostřednictvím správního orgánu, který rozhodnutí vydal (tj. Krajského úřadu Olomouckého kraje, odbor tajemníka hejtmána). Odvolání se podává v potřebném počtu stejnopisů. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet dnem následujícím po dni doručení tohoto rozhodnutí.

otisk
úředního razítka

Ing. Luděk Niče, v.r.
vedoucí odboru tajemníka hejtmána

Rozdělovník:

2. Ing. Václav Šmíd
3. Ing. Marek Zapletal
4. spis